

In de memorie van toelichting komt 'orde verstoren' voor in de fysieke vorm, maar wordt er ook verwezen naar 'het verspreiden van complottheorieën'. Hieuit begrijp ik, dat dat ook als orde verstoren wordt gezien. Complottheorieën¹ zijn echter precies, wat ze zeggen te zijn: een theorie (niet bewezen vermoeden) over een complot (twee of meer personen, al dan niet in organisatie, doen zich openbaar voor als strevend naar iets anders dan waar ze werkelijk en heimelijk naar streven). Deze moeten aan de kaak kunnen worden gesteld. Prangend voorbeeld zijn de als 'vaccins' verkochte experimentele mRNA-prikken, die de bevolking tegen Corona moesten beschermen. De theorie moet als aanname in een demonstratie geuit kunnen worden, waarop de overheid vanuit haar informatieplicht op moet reageren. Verder staat in de memorie ook, dat de inhoud van de demonstratie niet relevant is. Dit bestrijd ik al op grond van de aanwezigheid van het woord 'complottheorieën' in de memorie, maar ook op hoe in het verleden gehandeld is. Op een 'woke' demonstratie op 1 juni 2020 in Amsterdam namen 14.000 mensen deel, waaronder de burgemeester zelf, terwijl anti-Coronademonstraties hard uit elkaar werden geslagen.

De online middelen om tot een demonstratie te komen juich ik toe en veel leed uit eerdere decennia had kunnen worden voorkomen, als burgers dit machtsmiddel al gehad hadden. Ik kan me voorstellen, dat overheden schrik hebben, wanneer bijvoorbeeld in september 2021 mensen uit het hele land naar Utrecht komen om het restaurant Waku Waku te ondersteunen. Deze spontane demonstratie, die overigens vredig verliep, gaf een norme krachtpuls, die de deelnemers letterlijk voelen. Demonstraties uit die tijd zijn veelal in geweld ontaard door agent-provocateurs alias Romeo's, zoals ze in die tijd genoemd werden. Uit het niet begonnen ze mensen in busjes te sleuren of willekeurig tamtam te maken. Er was geen enkele aanleiding vanuit het publiek, dat de sfeer zou omslaan.

De rechten zijn allang ingeperkt zonder deze wet. In de memorie ontbreken instellingen als de NCTV, het RIEC en het LIMC, die o.a. bij Viruswaarheid als taak op zich hebben genomen om 'lastige' personen en organisaties op zoveel mogelijk terreinen dwars te zitten. Dick Schoof heeft als chef van de NCTV medewerkers zelfs gedreigd met ontslag, wanneer ze nog één keer erover begonnen, dat wat ze deden tegen de regels

was. Ook David Icke is tegengewerkt met een fictief beroep op de 'openbare orde', terwijl hij alleen maar kwam spreken. Zelfs een videoverbinding werd onlangs onmogelijk gemaakt. In de waarborgen, dat de vrijheid van meningsuiting, vergadering en demonstratie gewaarborgd blijft, heb ik dan geen enkel vertrouwen. De wet wordt in feite al toegepast. Personen worden bezocht op basis van de relevante informatie om te weten, waar ze zich bevinden, maar ter intimidatie worden ook andere privégegevens en -informatie aan die personen medegedeeld, als de politie zich aan de deur bevindt, zoals: "Je gaat binnenkort verhuizen," hè?" Het woord 'Stasipraktijken' komt hierbij in me op.

Het gebruik van 'historische gegevens' baart in dit opzicht extra zorgen. Als je je lven al 'betert' in de ogen van de overheid, dan is de dreiging nog niet verdwenen. In feite gaat er dan gebeuren, wat de communisten tientallen jaren is overkomen: dat hoe ze ook solliciteerden, ze nergens werden aangenomen.

Een bordje 'verboden toegang' zou de overheid niet mogen afschrikken om te gaan grasduinen in besloten sites, waarvan de beheerder in ieder geval aangeeft, dat toegang niet gewenst is. Nee, het feit, dat hij de site niet op slot heeft gezet, geeft de overheid het recht, zo zegt de memorie, om alsnog binnen te gaan. Is in de echte wereld een bordje 'Verboden toegang - artikel 461' dan niet voldoende om buiten te blijven en moet de overheid niet juist het goede voorbeeld te geven om in de geest van de wet te handelen? Ook wordt er gezegd, dat het niet vindbaar zijn via een zoekmachine niet hetzelfde is als niet binnen mogen onder verwijzing naar de zeer archaïsche situatie van internet in de jaren 90, waarbij je het webadres moest kennen. Aan de praktijk, dat niemand dat meer doet en dat via het uitproberen of 'crawlen' van webadressen geprobeerd wordt binnen te komen, waarbij de beheerder middels het onvindbaar zijn via zoekmachines heeft aangegeven, dat dat onwenselijk is, wordt voorbijgegaan.

¹ In het rapport van de Warren Commission, naar aanleiding van de moord op Kennedy, wordt aangegeven om mensen, die aan het officiële verhaal twijfelen, te framen als 'complotdenkers';

sindsdien is het gebruik van dat woord explosief gestegen